

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 16.6.2009
KOM(2009) 268 wersja ostateczna

2009/0077 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie (WE) nr 998/2003 w sprawie wymogów dotyczących
zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze
niehandlowym**

{SEK(2009)776}

{SEK(2009)777}

UZASADNIENIE

Celem niniejszego wniosku Komisji jest zmiana rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym, i zmieniającego dyrektywę Rady 92/65/EWG¹.

Do niniejszego wniosku Komisji dołączony jest dokument roboczy służb Komisji w sprawie oceny skutków przeglądu rozporządzenia (WE) nr 998/2003.

Kontekst prawny

Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 998/2003 psy, koty i fretki trzymane w warunkach domowych, podróżujące ze swoim właścicielem do innego państwa członkowskiego, muszą posiadać paszport, a w przypadku przywozu – świadectwo, stanowiące dowód ważnego szczepienia przeciwko wściekliznie („zasada ogólna”). Poczynając od dnia 3 lipca 2011 r. obowiązkowa będzie elektroniczna identyfikacja psów, kotów i fretek.

Aby uwzględnić szczególną sytuację Irlandii, Malty, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do wścieklizny, rozporządzenie (WE) nr 998/2003 przewiduje okres przejściowy, w którym wprowadzanie psów i kotów na terytorium tych państw członkowskich podlega bardziej rygorystycznym wymogom.

W tym samym okresie przejściowym Finlandia, Irlandia, Malta, Szwecja i Zjednoczone Królestwo mają prawo, przy wprowadzaniu zwierząt domowych na ich terytorium, do stosowania dodatkowych wymogów dotyczących bąblowicy i kleszczy.

Początkowo okres przejściowy obowiązywał do dnia 3 lipca 2008 r. Zgodnie z zaleceniem wyrażonym w sprawozdaniu Komisji, przyjętym dnia 8 października 2007 r. zgodnie z art. 23 rozporządzenia (WE) nr 998/2003, okres przejściowy został przedłużony do dnia 30 czerwca 2010 r. rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 454/2008 zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 998/2003 w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym, w odniesieniu do przedłużenia okresu przejściowego².

Istota zagadnienia

Mając na względzie określenie procedury, która będzie stosowana od dnia 1 lipca 2010 r. w odniesieniu do art. 6, 8 i 16 rozporządzenia (WE) nr 998/2003, zgodnie z wymogami art. 23 tego rozporządzenia, Komisja przeprowadziła ocenę skutków na podstawie swojego sprawozdania, która bierze pod uwagę różne opinie Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) dotyczące ryzyka wprowadzenia wścieklizny, bąblowicy oraz kleszczy na terytorium tych pięciu państw członkowskich, gdyby państwa te zrezygnowały ze stosowania przepisów krajowych, a także przeprowadzone niedawno konsultacje z zainteresowanymi stronami.

W opiniach przyjętych przez EFSA stwierdzono, że niektóre państwa członkowskie charakteryzują się istotną częstością występowania wścieklizny w populacji zwierząt

¹ Dz.U. L 146 z 13.6.2003, s. 1.

² Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 238.

domowych, która jest powiązana z występowaniem wścieklizny u zwierząt dzikich. Ponadto EFSA zalecił zastosowanie środków zmniejszających ryzyko w odniesieniu do przemieszczania zwierząt domowych z tych państw członkowskich.

Wścieklizna w tych państwach członkowskich występuje głównie u zwierząt leśnych. Badania terenowe dowiodły, że wyeliminowanie wścieklizny u zwierząt leśnych w wyniku intensywnych programów doustnych szczepień zwierząt dzikich prowadzi do zmniejszenia częstości występowania wścieklizny u zwierząt domowych. Komisja zatwierdziła szereg programów zwalczania wścieklizny w tych państwach członkowskich i przewiduje zakończenie wspierania krajowych programów na terytorium tych państw do końca 2011 r.

Biorąc pod uwagę opinie EFSA oraz programy wspierane przez Wspólnotę, środki przejściowe przewidziane w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 należy przedłużyć do dnia 31 grudnia 2011 r.

Z opinii przyjętych przez EFSA dotyczących bąblowicy i kleszczy wynika ponadto, że dostępne dane nie pozwalają EFSA na wykazanie szczególnego statusu pięciu państw członkowskich ubiegających się o procedury przejściowe w odniesieniu do niektórych kleszczy oraz tasiemca *Echinococcus multilocularis*, a także na obliczenie ryzyka wprowadzenia patogenu w drodze przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym.

Jednak w celu zapewnienia spójności również środki przejściowe przewidziane w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 należy przedłużyć do dnia 31 grudnia 2011 r.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie (WE) nr 998/2003 w sprawie wymogów dotyczących
zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze
niehandlowym**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37 i art. 152 ust. 4 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu⁴,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 998/2003⁵ ustanawia wymogi dotyczące zdrowia zwierząt, stosowane do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym, oraz zasady stosowane do kontroli takiego przemieszczania.
- (2) W art. 5 tego rozporządzenia ustanowiono przepisy dotyczące przemieszczania między państwami członkowskimi psów, kotów i fretek, wymienionych w części A i B załącznika I do tego rozporządzenia. Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a) zwierzęta te muszą być identyfikowane przy pomocy elektronicznego systemu identyfikacji (transponder). W ośmioletnim okresie przejściowym rozpoczynającym się od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia zwierzęta te są uważane za zidentyfikowane również jeżeli posiadają wyraźnie czytelny tatuaż.
- (3) Artykuł 4 ust. 1 oraz art. 14 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 przewidują, że jeżeli transponder nie spełnia wymogów normy ISO 11784 lub załącznika A do normy ISO 11785, właściciel lub osoba fizyczna odpowiedzialna za zwierzę domowe w imieniu właściciela musi zapewnić możliwość odczytania transpondera podczas każdej kontroli.
- (4) Aby uniknąć niepotrzebnych zakłóceń, w szczególności pod względem przemieszczenia z krajów trzecich, konieczne jest uszczegółowienie odniesień do tych

³ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁴ Dz.U. C 325 z 24.12.2002, s. 133.

⁵ Dz.U. L 146 z 13.6.2003, s. 1.

norm ISO, zanim stosowanie transponderów stanie się obowiązkowe. Ze względu na techniczny charakter tych odniesień wskazane jest włączenie ich do załącznika i odpowiednia zmiana art. 4 i 14.

- (5) Artykuł 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 998/2003 stanowi ponadto, że psy, koty i fretki muszą posiadać paszport wystawiony przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwy organ, zaświadczący ważność szczepienia przeciwko wściekliźnie, wykonanego zgodnie z zaleceniami laboratorium produkującego, przeprowadzonego na danym zwierzęciu przy użyciu inaktywowanej szczepionki zawierającej co najmniej jedną jednostkę antygenową w dawce (norma WHO). Od czasu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 998/2003 szczepionki rekombinowane stały się dostępne również dla celów szczepień przeciwko wściekliźnie.
- (6) Aby umożliwić przemieszczanie psów, kotów i frotek zaszczepionych przy użyciu szczepionek rekombinowanych, w szczególności z krajów trzecich, należy ustanowić przepisy zezwalające, dla celów rozporządzenia (WE) nr 998/2003, na stosowanie takich szczepionek zgodnie z niektórymi wymogami technicznymi ustanowionymi w załączniku do tego rozporządzenia.
- (7) Szczepionki te, w przypadku stosowania w państwie członkowskim, muszą posiadać pozwolenie na dopuszczenie do obrotu zgodnie z dyrektywą 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych⁶, albo rozporządzeniem (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającym wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającym Europejską Agencję Leków⁷.
- (8) W przypadku stosowania w kraju trzecim szczepionki te powinny spełniać minimalne wymogi bezpieczeństwa ustanowione w odpowiednim rozdziale Podręcznika Testów Diagnostycznych i Szczepionek dla Zwierząt Lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE).
- (9) Dodatkowo Komisja powinna być upoważniona do ustanowienia potwierdzonych naukowo zasad o podobnym charakterze, co zasady ustanowione dla wścieklizny i będące podstawą środków zapobiegawczych dotyczących przemieszczenia zwierząt domowych w zakresie innych chorób, które mogą dotyczyć te zwierzęta, w przypadku gdy środki te są proporcjonalne do ryzyka rozprzestrzenienia tych chorób w wyniku takiego przemieszczenia. Ponieważ środki te mają ogólny zakres i zostały opracowane w celu zmiany innych niż istotne elementów rozporządzenia (WE) nr 998/2003, poprzez uzupełnienie go o nowe elementy inne niż istotne, muszą one zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁸.

⁶ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1.

⁷ Dz.U. L 136 z 30.4.2004, s. 1.

⁸ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

- (10) Artykuł 6 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 stanowi, że wprowadzenie psów i kotów na terytorium Irlandii, Malty, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa podlega dodatkowym wymogom, ze względu na szczególną sytuację w tych państwach członkowskich pod względem wścieklizny. Przepis ten stosowany jest do dnia 30 czerwca 2010 r. jako środek przejściowy.
- (11) Zgodnie z tymi dodatkowymi wymogami zwierzęta domowe wprowadzane na terytorium tych państw członkowskich muszą być identyfikowane przy pomocy transpondera, o ile dane państwo członkowskie przeznaczenia nie uzna, że takie zwierzę może być również identyfikowane przy pomocy wyraźnie widocznego tatuażu. Wymogi te obejmują ponadto przeprowadzenie obowiązkowego miareczkowanie przeciwciał przed wprowadzeniem zwierząt domowych na terytorium tych państw członkowskich w celu potwierdzenia ochronnego poziomu przeciwciał przeciwko wściekliznie.
- (12) W art. 8 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 ustanowiono warunki dotyczące przemieszczenia psów, kotów i fretek z krajów trzecich, zależące od sytuacji panującej w danym kraju trzecim pochodzenia oraz w państwie członkowskim przeznaczenia w odniesieniu do wścieklizny.
- (13) Artykuł 8 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 998/2003 stanowi, że jeżeli zwierzę domowe jest przemieszczane z niektórych krajów trzecich na terytorium Irlandii, Malty, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa zastosowanie mają dodatkowe wymogi ustanowione w art. 6. Są to kraje trzecie wymienione w sekcji 2 części B oraz w części C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003.
- (14) Artykuł 8 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 998/2003 stanowi, że w przypadkach, kiedy zwierzę domowe jest przemieszczane z innych krajów trzecich, musi przejść kwarantannę, chyba że po jego wprowadzeniu na terytorium Wspólnoty stwierdzono, że spełnia wymogi art. 6 tego rozporządzenia.
- (15) Dodatkowo, art. 16 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 stanowi, że Finlandia, Irlandia, Malta, Szwecja i Zjednoczone Królestwo, w odniesieniu do bąblowicy, oraz Irlandia, Malta i Zjednoczone Królestwo, w odniesieniu do kleszczy, mogą uzależnić wprowadzanie zwierząt domowych na swoje terytorium od zapewnienia zgodności ze szczególnymi przepisami obowiązującymi w dniu, w którym rozporządzenie to weszło w życie. Przepis ten stosowany jest do dnia 30 czerwca 2010 r. jako środek przejściowy.
- (16) Artykuł 23 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 stanowi, że Komisja, po otrzymaniu opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) dotyczącej konieczności utrzymania testów serologicznych, a także w oparciu o zebrane doświadczenia i w wyniku oceny ryzyka, przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie wraz z odpowiednimi propozycjami ustalenia procedury, która będzie stosowana z mocą od dnia 1 lipca 2010 r. w odniesieniu do art. 6, 8 i 16 tego rozporządzenia.
- (17) W celu ustalenia tej procedury Komisja przeprowadziła ocenę skutków, opartą na przeprowadzonych niedawno konsultacjach oraz na sprawozdaniu przyjętym w dniu 8

października 2007 r.⁹ zgodnie z art. 23 rozporządzenia (WE) nr 998/2003, a także wzięła pod uwagę zalecenia EFSA.

- (18) W dniu 11 grudnia 2006 r. EFSA przyjął opinię „Ocena ryzyka wprowadzenia wścieklizny na terytorium Zjednoczonego Królestwa, Irlandii, Szwecji i Malty w wyniku rezygnacji z testów serologicznych mierzących ochronny poziom przeciwciał przeciwko wścieklicznie”¹⁰.
- (19) W oparciu o dane z 2005 r. EFSA stwierdził, że niektóre państwa członkowskie charakteryzują się istotną częstością występowania wścieklizny u zwierząt domowych. Ponadto EFSA zalecił zastosowanie środków zmniejszających ryzyko w odniesieniu do przemieszczania zwierząt domowych z krajów o istotnej częstości występowania wścieklizny u zwierząt domowych.
- (20) Wścieklizna w tych państwach członkowskich występuje głównie u zwierząt leśnych. Badania terenowe dowiodły, że wyeliminowanie wścieklizny u zwierząt leśnych w wyniku intensywnych programów doustnych szczepień zwierząt dzikich prowadzi do zmniejszenia częstości występowania wścieklizny u zwierząt domowych.
- (21) Wspólnota zatwierdziła szereg programów zwalczania, kontroli i monitorowania wścieklizny w tych państwach członkowskich zgodnie z art. 24 ust. 5 decyzji Rady 90/424/EWG w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii¹¹. Komisja przewiduje zakończenie wspierania krajowych programów na terytorium tych państw członkowskich do końca 2011 r.
- (22) Biorąc pod uwagę opinię EFSA oraz wspierane przez Wspólnotę programy zwalczania wścieklizny w niektórych państwach członkowskich, środki przejściowe przewidziane w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 należy przedłużyć do dnia 31 grudnia 2011 r.
- (23) W dniu 18 stycznia 2007 r. EFSA przyjął opinię „Ocena ryzyka wprowadzenia bąblowicy na terytorium Zjednoczonego Królestwa, Irlandii, Szwecji, Malty i Finlandii w wyniku rezygnacji z przepisów krajowych”¹².
- (24) W dniu 8 marca 2007 r. EFSA przyjął opinię „Ocena ryzyka wprowadzenia kleszczy na terytorium Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Malty w wyniku rezygnacji z przepisów krajowych”¹³.
- (25) Z opinii tych wynika, że dostępne dane nie pozwalają EFSA na wykazanie szczególnego statusu pięciu państw członkowskich ubiegających się o środki przejściowe w odniesieniu do niektórych kleszczy oraz tasiemca *Echinococcus multilocularis*, a także na obliczenie ryzyka wprowadzenia patogenu w drodze przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym.

⁹ http://ec.europa.eu/food/animal/liveanimals/pets/petreport_en.htm

¹⁰ Dziennik EFSA (2006) 436, s. 1-54.

¹¹ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 19.

¹² Dziennik EFSA (2006) 441, s. 1-54.

¹³ Dziennik EFSA (2007) 469, s. 1-102.

- (26) W celu zapewnienia spójności w odniesieniu do środków przejściowych należy przedłużyć środki przejściowe przewidziane w art. 16 do dnia 31 grudnia 2011 r.
- (27) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 998/2003,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 998/2003 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W art. 4 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku określonym w lit. b), jeżeli transponder nie spełnia wymogów określonych w załączniku Ia, właściciel lub osoba fizyczna odpowiedzialna za zwierzę domowe w imieniu właściciela musi zapewnić możliwość odczytania transpondera podczas każdej kontroli.”
- 2) W art. 5 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:
 - „b) posiadać paszport wystawiony przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwy organ, zaświadczający, że:
 - (i) dane zwierzę zostało poddane ważnemu szczepieniu zgodnie z załącznikiem Ib,
 - (ii) w stosownych przypadkach, w odniesieniu do danego zwierzęcia zastosowane zostały środki zapobiegawcze dotyczące innych chorób.”
- 3) W art. 5 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Środki zapobiegawcze, o których mowa w lit. b) ppkt (ii), mogą być ustanawiane przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 24 ust. 4.”
- 4) W art. 6 ust. 1 akapit pierwszy sformułowanie wstępne oraz tiret pierwsze otrzymują brzmienie:

„1. Do dnia 31 grudnia 2011 r. wprowadzanie zwierząt domowych wymienionych w części A załącznika I na terytorium Irlandii, Malty, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa podlega następującym wymogom:

 - muszą być identyfikowane zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit pierwszy lit. b), chyba że na zakończenie ośmioletniego okresu przejściowego, przewidzianego w art. 4 ust. 1, państwo członkowskie miejsca przeznaczenia uzna również identyfikację zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), oraz”;
- 5) W art. 8 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) litera a) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) jednego z państw członkowskich wymienionych w części A załącznika II, albo bezpośrednio, albo po tranzycie przez jedno z terytoriów wymienionych w części B załącznika II, spełniają wymogi art. 6, do dnia 31 grudnia 2011 r.”

b) litera b) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) jednego z państw członkowskich wymienionych w części A załącznika II, albo bezpośrednio, albo po tranzycie przez jedno z terytoriów wymienionych w części B załącznika II, przechodzą kwarantannę, do dnia 31 grudnia 2011 r.”

(6) W art. 14 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku określonym w art. 4 ust. 1 akapit pierwszy lit. b), jeżeli transponder nie spełnia wymogów określonych w załączniku Ia, właściciel lub osoba fizyczna odpowiedzialna za zwierzę domowe w imieniu właściciela musi zapewnić możliwość odczytania transpondera podczas każdej kontroli.”

(7) W art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) w pierwszym akapicie datę „30 czerwca 2010 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2011 r.”;

b) skreśla się akapity drugi i trzeci.

(8) Artykuł 19 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 19

1. Część C załącznika I, załącznik Ib oraz części B i C załącznika II mogą zostać zmienione przez Komisję w celu uwzględnienia rozwoju sytuacji na terytorium Wspólnoty lub w krajach trzecich w odniesieniu do chorób dotyczących gatunki zwierząt objętych niniejszym rozporządzeniem, w szczególności wścieklizny. Środki te, mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 24 ust. 4.

W celu uwzględnienia rozwoju technologicznego załącznik Ia może zostać zmieniony zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 24 ust. 2.

2. W razie konieczności Komisja może ustanowić przepisy określające maksymalną liczbę zwierząt domowych, jaka może być przedmiotem przemieszczania o charakterze niehandlowym, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Środki te, mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 24 ust. 4.”

- (9) Dodaje się dwa nowe załączniki, załącznik Ia i załącznik Ib, których teksty podane są w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK Ia

Wymagania techniczne dla celów identyfikacji

Dla celów art. 4 ust. 1 standardowy system identyfikacji elektronicznej oznacza pasywne, przeznaczone wyłącznie do odczytu urządzenie identyfikujące o częstotliwości radiowej („transponder”):

1. zgodne z normą ISO 11784 i wykorzystujące technologię HDX lub FDX-B;
2. możliwe do odczytania przez czytnik zgodny z normą ISO 11785.

ZAŁĄCZNIK Ib

Wymagania techniczne dotyczące szczepień przeciwko wściekliźnie (o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) ppkt (i))

Dla celów art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 szczepienie przeciwko wściekliźnie uważane jest za ważne, o ile spełnione są następujące wymagania:

1. Szczepionka przeciwko wściekliźnie musi:
 - a) być szczepionką inną niż żywa modyfikowana szczepionka i należeć do jeden z poniższych kategorii:
 - (i) inaktywowana szczepionka zawierająca co najmniej jedną antygenową jednostkę w dawce (norma WHO); lub
 - (ii) szczepionka rekombinowana powodująca ekspresję glikoproteiny odpornościowej wirusa wścieklizny w żywym wektorze wirusowym;
 - b) w przypadku stosowania w państwie członkowskim, posiadać pozwolenie na dopuszczenie do obrotu zgodnie z:
 - (i) dyrektywą 2001/82/EWG, lub
 - (ii) rozporządzeniem (WE) nr 726/2004;
 - c) w przypadku stosowania w kraju trzecim, spełniać co najmniej wymogi ustanowione w części C rozdziału 2.1.13 Podręcznika Testów Diagnostycznych i Szczepionek dla Zwierząt Lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt, wydanie z 2008 r.
2. Szczepionka przeciw wściekliźnie może być uznana za ważną jedynie wtedy, kiedy spełnia następujące warunki:
 - a) szczepionka została podana w dniu wskazanym w:
 - (i) sekcji IV paszportu; lub
 - (ii) odpowiedniej sekcji świadectwa zdrowia towarzyszącego zwierzęciu;
 - b) data, o której mowa w lit. a), nie może być wcześniejsza niż data wszczęcia mikroczipu, wskazana w:
 - (i) sekcji III pkt 2 paszportu; lub
 - (ii) odpowiedniej sekcji świadectwa zdrowia towarzyszącego zwierzęciu;
 - c) musi minąć co najmniej 21 dni od wypełnienia protokołu szczepienia, wymaganego przez producenta dla pierwszego szczepienia zgodnie z wymaganiami technicznymi pozwolenia na dopuszczenie do obrotu, o którym mowa w pkt 1 lit. b), dla szczepionki przeciwko wściekliźnie w państwie członkowskim lub kraju trzecim, w którym podano szczepionkę;

- d) okres ważności szczepienia, zgodnie z wymaganiami technicznymi pozwolenia na dopuszczenie do obrotu dla szczepionki przeciwko wściekliźnie w państwie członkowskim lub kraju trzecim, w którym podano szczepionkę, musi zostać wpisany przez upoważnionego lekarza weterynarii w:
 - (i) sekcji IV paszportu; lub
 - (ii) odpowiedniej sekcji świadectwa zdrowia towarzyszącego zwierzęciu;
- e) ponowne szczepienie (dawka przypominająca) musi zostać uznane za pierwsze szczepienie, jeżeli nie zostało przeprowadzone w okresie ważności, o którym mowa w lit. d), poprzedniego szczepienia.”